

Noua „colectivizare” și viitoarea numărare a cuielei de la sicrie...

Cezar Adonis
Mihalache

Instituirea prin lege a obligației tuturor producătorilor agricoli, depozitarilor, procesatorilor, dar și a simplilor comercianți (verificări încrucișate, nu-i așa?!), de a pune la îndemâna statului date lunare privind stocurile lor de produse agro-alimentare (refuzul, fie el și motivat de dreptul protejării afacerii, ori raportarea incompletă fiind sancționate cu amenzi uriașe), reprezintă o vulnerabilizare a pieței, prin desființarea noțiunii de secret comercial, fiind un mijloc evident de inserare a unor viitoare atacuri speculative asupra unor sectoare deja scheletizate. Poate, dar numai într-o altă societate și într-un alt context politic și guvernamental (!), dacă proiectul ar fi vizat centralizarea datelor strict pentru cazurile extreme, de la calamități la războaie, el ar fi avut un sens. Pentru că, în asemenea situații, ar fi credibilă imposibilitatea statului de a mai centraliza informațiile, din raportările fiscale și comerciale specifice, pentru a putea avea o imagine cât mai reală asupra produselor de strictă necesitate pe care s-ar putea baza, iar impunerea, temporară, strict pe perioada unor situații de forță majoră, a unor asemenea raportări, ar fi justificată și necesară.

Dar un astfel de proiect impus în situația actuală, conceput aparent după formula scărpinatului în răspăr, a punerii la dispoziția unor bugetari a altor frunze pe care să le tot toace, pentru a-și justifica lefurile, are în el semințele unor inginerii financiare speculative ale intereselor altor și altor clici organizate sub forma băieților deștepți, gata să speculeze și numărul de cuie de la sicrie... Ba, legea în sine are în ea dovada promovării intereselor unor grupuri speculative, prin faptul că, pe lângă enumerarea situațiilor în care asemenea raportări obligatorii sunt motivate (calamitățile naturale, dezastrele, războaiele), ea

mai strecoară și o referire destul de bizară. „Stările conflictuale”. Or, tot ceea ce se petrece astăzi în jurul nostru, în spațiul geo-strategic imediat, se încadrează a priori în ceea ce legea menționează lejer ca „stări conflictuale”. Și nu neapărat strict cele specifice zonei noastre (și nici nu ar avea

cum, pentru că, în ziua de azi, orice tulburare, fie și de peste mări și țări, devine, prin efectele produse mai devreme sau mai târziu, parte și a lumii noastre), ci toate evenimentele globale pot fi încadrate în definirea justificărilor de impunere a acestei noi formule de raportare... Una de tip cooperatist, în care încă nu se numără și ouăle de sub găini ori cuiele de la sicrie... Încă...

Asta privind dincolo de granițele noastre. Pentru că, dacă ne raportăm la ceea ce se petrece în țara noastră, de mai bine de trei decenii, putem, găsi suficiente motive pentru a vorbi despre „stări conflictuale” continue, însăși modul de viață, manifestările pieței, acțiunile comerciale, economice și financiare fiind factori generatori a unor stări conflictuale.

De fapt, legea noilor raportări ale lumii colectivizate global (aproape!), trebuie privită prin evidențierea momentelor vizate, care generează presupunerea, dincolo de un minim rezonabil, a utilizării viitoarelor baze de date agrar-comerciale la nivel speculativ. Pentru că, în momentul în care clicile băieților deștepți vor avea acces la asemenea informații, practic un acces legal și rapid, scos din zona de securizare și protejate, inclusiv ca norme GDRP specifice firmelor, speculanții vor și pe ce

zone și piețe să acționeze și, mai ales, prin ce metode, de la politicile agresive de dumping, prin importuri sub prețurile zonelor vizate, la acțiuni speculative și de manipulare a pieței pentru a pune definitiv pe butuci afacerile unor fermierii oricum aflați la limita supraviețuirii. O vulnerabi-

lizare imediată a securității alimentare la nivel național produsă și prin faptul că, știind, „la virgulă!, stocurile produselor aflate în depozite, „importatorii” vor putea obține câștiguri fabuloase din specularea datelor, drumul de la manipularea prețurilor (și a stocurilor) la materiile prime, până la cel al alimentelor de bază fiind foarte scurt.

O lege care are un nivel înalt de risc, pe termen lung, la adresa securității naționale, inclusiv prin posibila utilizare a ei ca speță de inserare și în alte sfere economice, comerciale, industriale, inclusiv la nivelul resurselor. Pentru că va fi doar o chestiune de timp până când, pornind de la aceste raportări obligatorii, vor fi impuse acțiuni similare de evidențiere și la nivelul altor date vizând zonele economice încă funcționale ale țării, lucrurile fiind oricum deja împinse într-o zonă a desecurizării imediate, prin vulnerabilizarea prin lege a tuturor datelor, o lege în care secretul comercial, măcar cel minim necesar unei firme pentru a-și proteja interesele, practic nu mai există.

Cum să mai înțelegem realitatea?...

Petru
Jipa

Un membru al parlamentului european spunea în momentul în care liderul mondial și galactic, președintele Ucrainei, a ajuns în fața Parlamentului European: „Președintele Ucrainei, Volodimir Zelenski, se adresează în aceste momente Membrilor Parlamentului European. Din păcate, Europa traversează cea mai gravă și mai tristă perioadă din istoria sa, de la încheierea celui de-al doilea război mondial. Ne exprimăm solidaritatea față de poporul ucrainean, care se luptă pentru viața oamenilor și apărarea valorilor europene. Gândurile mele se îndreaptă și către Republica Moldova, cel mai fragil vecin al Ucrainei. Sa ne rugăm pentru Pace.”

Eu mă gândeam cum este să ceri mai multe arme pentru a restabili pacea, sau cum este să spui că vrei pace fără a te așeza la masa tratativilor?

Da, toți vor să facă pace printr-un nou război, de această dată poate fi și mondial. Toți aplaudă frenetic care vor război. La copii ni menii nu se mai gândește, probabil că ei sunt protejați prin influența (era să scriu flatulența) aducătoare de ozon amestecat al mai-marilor ce sunt ei. Când Maica Tereza a fost invitată să participe la un miting împotriva războiului, dânsa a răspuns: Nu. Dacă ar fi fost un miting pentru Pace, participam.”

Toți vrem pace dar aplaudăm când vorbim de arme, mai multe desecurizării imediate, prin arme... Noi vorbim despre „lupta” pentru pace, dar de fapt orice luptă este caracteristica unui război. Să milităm pentru Pace...!

Aceiași ipocrizie este servită de toată lumea: jurnaliști, politicieni, guvernanți. Ipocrizia păcii prin război. Statele Unite se pare că nu a avut liniște după al doilea război mondial, lista războaielor duse în lume este lungă: Coreea și China 1950-1953 (războiul din Coreea); Guatemala 1954; Indonezia (1958); Cuba (1959-1961);

Guatemala (1960); Congo (1964); Laos (1964-1973); Vietnam (1961-1973); Cambodgia (1969-1970); Guatemala (1967-1969); Grenada (1983); Liban (1983, 1984); Libia (1986); Salvador (1980); Nicaragua (1980); Iran (1987); Panama (1989); Irak (1991) (Războiul din Golful Persic); Kuwait (1991); Somalia (1993); Bosnia (1994, 1995); Sudan (1998); Afganistan (1998); Iugoslavia (1999); Yemen (2002); Irak (1991-2003) (trupe comune americane și britanice); Irak (2003-2015); Afganistan (2001-2015); Pakistan (2007-2015); Somalia (2007-2008, 2011); Yemen (2009, 2011); Libia (2011, 2015); Siria (2014-2015).

Au existat proteste sau sancțiuni din partea comunității occidentale împotriva lor...? Au existat vreodată sancțiuni împotriva lor? Nu...! Toate aceste războaie au fost pentru pace.

Acum vorbim despre o nouă isterie mondială: extraterestrii descind pe pământ. Poate le declarăm și lor război...? În anul 1948 Wolfgang Pauli, laureat al premiului Nobel pentru fizică și fondatorul mecanicii cuantice, afirmă: „Formarea unei noi idei de realitate este sarcina cea mai importantă și cea mai grea a vremurilor noastre”. Realitatea este că aceste noțiuni au fost inversate, pacea înseamnă război, iar războiul înseamnă pace.

Cum să mai înțelegem realitatea?...

Și totuși, cine este „luda” în această poveste?!...

Vasile
Astărăstoae

După cum m-am așteptat, articolul meu „Golgota românilor ortodocși din Ucraina” a trezit numeroase reacții – unele de aprobare, altele de contestare. E un lucru normal la o dezbatere, privind o problemă atât de delicată și dureroasă. Am încercat să păstrez un ton cât mai neutru, fără a-mi ascunde însă empatia față de românii ortodocși din afara țării. De aceea, m-a mirat tonul violent al contestatarilor, care nu s-au referit deloc la subiectul discutat: românii ortodocși sunt supuși sau nu unei prigoane din motive religioase în Ucraina? Mi s-a reproșat că nu cunosc realitatea din Ucraina, că nu sunt un bun creștin ortodox român, că țin partea răscolnicilor, a schismaticilor, a „celor pe vechi”, a celor care au contestat autoritatea Patriarhului Bartolomeu al Constantinopolului etc. Legat de afirmația că nu cunosc situația românilor din Ucraina pot afirma că nu am avut niciodată pretenția că sunt atotcunoscător. Am prezentat ceea ce am constatat personal sau ce am aflat de la prietenii din Cernăuți, cum ar fi regretatul Academician Bostan (fiica sa Elena, mi-a fost studentă), Arcadie Opait, Ion Popescu etc. În plus, m-am documentat. De exemplu, recomand, spre lectură, contestatarilor „Drama românilor din Regiunea Cernăuți”, Editura Nicodim Caligraful, Mănăstirea Putna, 2019.

Mi s-a adus în mod repetat, drept argument, declarația domnului Vasile Bănescu, purtător de cuvânt al Patriarhiei de la București. De la început fac o precizare: nu urmăresc activitatea domnului Bănescu, nu sunt „prieten” cu el pe Facebook, iar în majoritatea situațiilor (de exemplu, măsuri anti-pandemice, vaccinare anti-COVID, avort etc.) am avut poziții diferite. Nu am intrat în polemică cu Domnia sa din respect pentru funcția pe care o deține.

Recunosc, este inteligent, instruit, teolog, mănitor cu iscusință a sofismelor, dar ideile Domniei sale – progresiste și de „reformator” al ortodoxiei române nu sunt compatibile cu ideile mele conservatoare. Dar acum, presat de oponenți, m-am uitat (cu întârziere) la postarea privind

situația ortodocșilor români din Ucraina.

La o primă lectură, m-a impresionat neplăcut răceala afectivă, indiferența, lipsa oricărui sentiment de compasiune față de soarta unor frați creștini. Tot ca o primă impresie, atitudinea pare a fi a lui Pontius Pilatus cel ce l-a judecat pe Iisus și care deși „n-a găsit nici o vină în Omul Acesta” (Luca 23:4-11) și „știa că din răutate L-au dat (arhieriei și bătrânii poporului iudeu) în mâna lui” (Matei 27:17-18) după ce s-a spălat pe mâini înaintea mulțimii zicînd: „Nevinovat sunt de sângele

Acestui Drept. Voi veți vedea.” (Matei 27:24) l-a osândit la moarte pe Iisus.

Recitind textul am constatat că, de fapt, într-o manieră subtilă, se induce subliminal ideea că vina aparține mai ales ortodocșilor români și că reacția autorităților are o justificare. Voi comenta câteva afirmații: „Preoții comunităților de etnie română din Ucraina nu aparțin de Patriarhia Română / BOR, ci în mod majoritar de Biserica Ortodoxă Ucraineană rămasă în comuniune cu BO Rusă”. Ce rost are această precizare?

Este vorba de persecuții religioase, de intervenția statului împotriva unei biserici, care funcționează legal, nu de apartenență la Patriarhia Română. Este vorba de preoții ortodocși omorâți, schilodiți în bisericile ortodoxe din Ucraina, de biserici și mănăstiri luate cu asalt, incendiate, de măicuțele și călugării călcați în picioare. După raționamentul domnului Bănescu nu trebuie să reacționăm la persecuțiile celor care nu fac parte din BOR. De exemplu, când ISIS ardea biserici și martiriza preoții și credincioșii creștini (ortodocși și catolici) trebuia să acceptăm? Când fundamentalistii islamici detonaau bombe în sinagogi tre-

buia să aprobăm? Trebuia să aplaudăm distrugerea locașelor de cult ale altor religii?

Nu, sunt convins că nu acesta a fost mesajul domnului Bănescu. În realitate prin această introducere se induce ideea că în condițiile agresiunii Rusiei, prigoana preoților ortodocși români (care ar putea fi toți oamanii lui Putin) trebuie înțeleasă și de ce nu, acceptată.

„Există și o structură ecleziastică ortodoxă (în afară de Biserica Ortodoxă Ucraineană rămasă în comuniune cu BO Rusă n.n.),

care și-a declarat independența în relație cu Patriarhia Moscovei și care se manifestă ca autocefală. Patriarhia Moscovei nu a recunoscut ieșirea de sub jurisdicția ei a Bisericii din Ucraina, deci persistă încă la nivel local o ambiguitate, care se va limpezi odată cu sfârșitul războiului”. De ce a fost necesară această precizare? Să se lase impresia că doar Patriarhia Moscovei nu a recunoscut această „structură ecleziastică ortodoxă”. În realitate, autocefalia a fost recunoscută de Patriarhia Constantinopolului, de Bisericile Ortodoxe din Cipru și Grecia și nerecunoscută de Bisericile Ortodoxe din Bulgaria, Serbia, Polonia. De aceea, chiar dacă se manifestă autocefal, se subordonează canonic Constantinopolului. Și ceea ce se omite să se spună e că în Biserica Ucraineană slujbele se țin exclusiv în limba ucraineană.

Cu toate presiunile guvernamentale, Biserica Ortodoxă Ucraineană rămasă în comuniune cu BO Rusă este majoritară. Potrivit datelor guvernamentale ucrainene, Biserica Ortodoxă Ucraineană avea 7.188 parohii și 4.572 preoți, în timp ce Biserica legată canonic de Moscova avea 12.406 parohii și 10.510 preoți.

Sinodul Bisericii Ortodoxe Române (BOR) a discutat în ședința din 21 februarie 2019 situația creată în rândul ortodocșilor din Ucraina. BOR nu a luat o decizie privind recunoașterea BOU, și a cerut o serie de garanții pentru a dialoga cu aceasta.

„Este necesară obținerea de garanții scrise din partea autorităților bisericești și ale statului ucrainean că identitatea etnică și lingvistică a românilor va fi respectată, precum și că acești ortodocși români vor avea posibilitatea de a se organiza într-un Vicariat Ortodox Român și a cultiva legături spirituale cu Patriarhia Română, spre a fi sprijiniți prin trimiterea de cărți de cult și de teologie în limba lor maternă, adică limba română”, se arată în rezoluția Sinodului BOR.

M e n ț i o n a r e a existenței „structurii ecleziastice ortodoxe” (nerecunoscută încă de BOR) de către domnul Bănescu este de a arăta că există o cale simplă de a scăpa de persecuții: trecerea la aceste structuri pe care statul ucrainean le susține. În această cheie trebuie citit și îndemnul „români de acolo (Ucraina n.n.), inclusiv preoții, au datoria de conștiință să se adecveze în mod înțelept creștin, onest și realist.”

Aparent corect, dar mai trebuia spus că preoții și credincioșii trebuie să aleagă liberi, fără niciun fel de presiune inclusiv din partea statului. Biserica Ortodoxă Română are o experiență tristă legată de intervenția brutală a statului în desființarea și „integrarea” forțată a Bisericii Greco-Catolice, experiență care a lăsat răni, care nu s-au vindecat nici în prezent.

Ader întru totul la mesajul final al postării „Rațiunea supremă a acestei adevări o constituie adevărul obiectiv probat de crunta realitate imediată, n e i d e o l o g i z a t ă , nemanipulată de propaganda celor ce încearcă să justifice, inclusiv religios, războiul și crimele în masă. Această rațiune este cea autentic creștină, nu cea care contrazice Evanghelia lui Hristos în litera și în spiritul ei.”. Problema este dacă Domnul Vasile Bănescutraiește ceea ce afirmă (mai ales partea cu propaganda și ideologia).

În fine, celor care m-au făcut „eretice”; „vândut jidanilor”; „luda” le răspund

cu un text al ÎPS Bartolomeu Anania, Mitropolitul Clujului, Crișanei și Maramureșului, căruia am avut onoarea de a-i înmâna diploma și roba de Doctor Honoris Causa al Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași. Unii poate se recunosc.

„Portretul lui Iuda. Iuda se plimba nestingherit prin societate, prin istoria omenirii, dar și prin creștinătate. Isprava lui cea mai mare este aceea ca, dintr’o singură Biserică, a făcut mai multe. Din mai multe a făcut o puzderie. Și continuă s’o facă, prin ceea ce îi este propriu: lăcomie, invidie, orgoliu. Se adaptează ușor, și-a rafinat metodele. Lucrează la lumina nopții și comunică prin unde hertiene. E un iscusit importator de religie, oferind-o concurențial pe piața bunurilor de consum. Altfel, e un ecumenist convins. Când nu lucrează pe furie, te invită la dialog frățesc. Dacă-l refuzi sau dacă te aperi, te pomenești intolerant, conservator, fundamentalist, retrograd. Cunoaște bine Biblia, are studii universitare, vorbește câteva limbi străine. El știe că Iscarioteanul era unul din cei doisprezece care au ascultat și memorat învățătura lui Iisus. Dacă ar fi avut curăție și talent, putea să scrie o Evangheliu tot atât de bogată ca a lui Matei. A scris-o postum, în cheia sărutării perverse. Iuda e un excelent teolog, așa cum este și patronul său din Qarantania, care îi oferea lui Iisus citate din Scriptura.

Iuda e tot atât de zelos printre ai săi, de vreme ce instinctul dezbinării îl mobilizează peste tot, oriunde s-ar afla. Partenerul trebuie mai întâi sedus, dominat și numai după aceea nimic. Iuda își abordează semenul cu grația cobrei care, întâlnind o viperă în junglă, o invită la un dans aerian, fascinant, amețitor, pe durata căruia își calculează cu precizie secunda mușcăturii mortale. Iuda e un maestru al crimei perfecte

„Programatorii” de la Davos...

Zoe
Dantes

Avem un premier! Ce naiba ne facem cu el? E militar, zic unii! E general, zic alții. E doctor! Zice el... Are un „pretin”, El Bode! Zic ăia pe la guvern! Au pus de-o lege. Cu pușcării, cu amenințări, cu alea, alea... Adică shaorma cu de toate! Țăstia doi, mai au un pretin. El Țuțu! Țăstia de făcea gloanțe și contracte. Multe și pe bani mulți, banii noștri! Nu mai contează! Țăstia toți au cumetrii cu ăia de le zicea jupânul eșuat „Ciurma roșie”! Doar la tv.! Că în spate își frecău toți mâinile și își numărau banii! Prin parcări și alte acareturi. Borfașii ăstia au făcut o lege prin care cetățeanul de rând, ce le plătește lor salarii „modificate «genetic»”, lor și familiilor lor, că toți e angajați la stat, mă, să meargă la pușcărie dacă îndrăznește să zică ceva. În speță, adevărul!

Dacă ai curajul să le strigi în piață că au distrus țara, că au vândut tot pentru sinecure, Poliția și/sau Jandarmeria Română te duce cu brățări la dubă! Și duba merge direct la pușcărie. La „reeducare”, ca să înveți să taci! Să te supui, să aplauzi și eventual să nu mai scoți vreo vorbă! Că ei știu mai bine ce fac!

De trei ani, sub demenții ăstia trăim într-o pușcărie „multilateral dezvoltată” a cărei denumire corectă este balamuc! Ne-au demonstrat că infecții morali sunt în stare de orice! Fix ca și tătucul lor numit Kill Gates! Țăstia cu plandemiile psihopatică! Și asta, tot doctor. Specialist mare! Unul de zice că salvează planeta. Mare „filantrop”! Reprezentant al altora... ăia cu încălzirea globală, carnea artificială (ăla căruia olandezii i-au ars fabrica de „gândaci și alte insecte”), în general cu tot ce e artificial, inclusiv războiul!

După ce au distrus o grămadă de oameni, cu tot ce le-a trecut prin cap, acum tac mâlc! Fac spectacole la haznalele tv., din nenorocirea livrată cu cutremurele din Turcia. Alea multe, mari și repetitive! Da’ știu specialiștii de ce! Că au sărit ca ulii să ne explice că așa se poate întâmpla! Peste noapte! Spuneți idiotilor, poate vă mai crede naibii cineva! Sau doar se fac că vă cred?! Pe bani mulți! Că ăia de vă lingeau clanțele au fost pe rând specialiști în viruși, după care s-au trans-

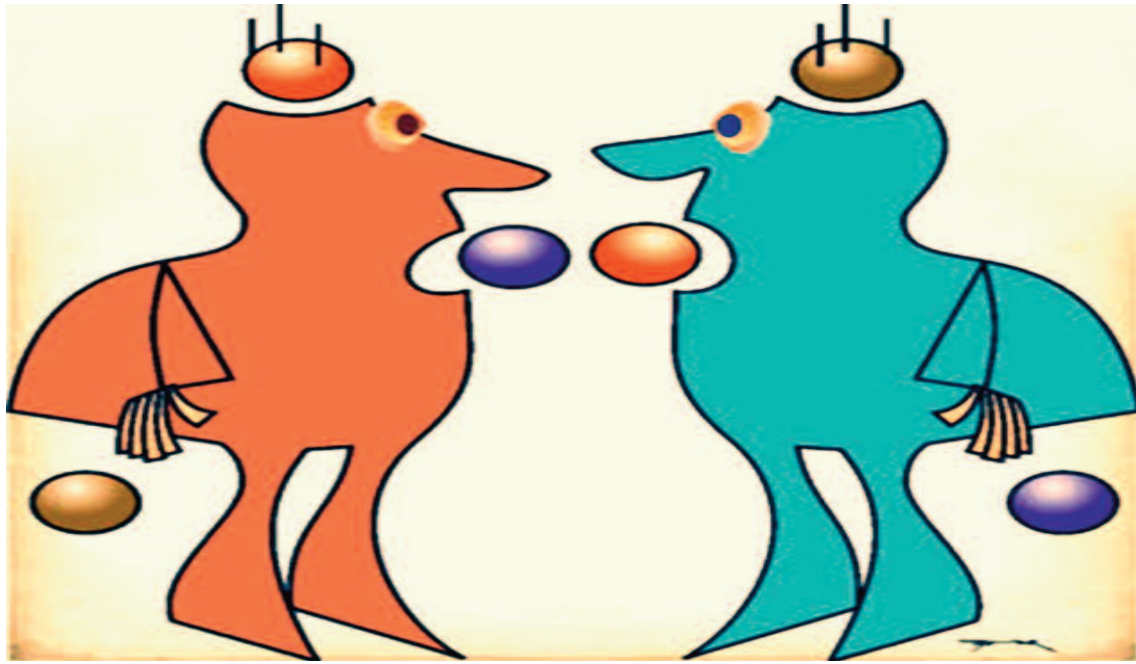
format în specialiștii cu „Slava Uk!” în gură, apoi cu cupola de foc ca să fie acum specialiști în cutremure! Nu vă e rușine, băi, halalerelor?! Nu vă satură nimeni pe voi?

Se pare că nu! Despre „Nord Stream” nu spuneți nimic? Tăceți ca porcu-n păpușoi! De ce? Că stăpânii voștri v-au pus leucoplast pe gură?! Văii, sunteți sub cenzură? D-ăia adoptați toate mizeriile de legi de la nebunii ăia de-și zic U.E., satelitul ălor de se întreabă dacă culoarea albă e rasistă?! Și în tăcere livrați areneurimesagere în tot ce se procesează cu „făinuri” din insecte. De unde găsiți

știți prea multe și ați executat ordinele lui, ale psihopaților, ale demonilor de la Davos! Cum vreți voi să le spuneți! Doar că până ne băgați pe noi ăstia de punem întrebări la pușcărie, poate terminați totuși de numărat voturile de la „sectorul 1”! Știm că sunteți repetenți, dar repetenți doctori, nu! Cu diplome. Mai aplaudați un pic „Slava Uk!”, mai livrați niște fiare vechi și mai vindeți ceva. Nu mai aveți ce? De ce nu cimitirele?! Dați-le lui Kill, să vă mai dea niște făină cu proteine! Din aia dă ploșnițe și larve de bălegar! Că atât vă duce capul: „Buzunarul și conduita borfașului”!

Doar că niciodată nu ajung la adevăr. Pentru că sufletul nu se vede, nu poate fi materializat, nu poate fi cuantificat de nimeni. Măreția lui există exact în alunecare și mai ales în a fi mereu altfel. Omul reacționează diferit. De la situație la situație. Ce să cuantifici? Poti să vezi vântul? De unde vin lacrimile? De unde izvorăște iubirea și compasiunea, unde e așezat sentimentul devotamentului și fibra eroului? Niciodată!

Psihologii ne explică în cuvinte care mai de care mai bombastice, ce? Traumele! E cel mai la modă cuvânt! Orice ai spune, vine unul și-ți explică

voi atâtea insecte ca să faceți toate mizeriile alea? Nu se întreabă nimeni! Nu este important! Mai bine să înghițim minciunile lor pe nemestecate, că doar s-a văzut că merge. Proștii înghit orice li se livrează prin media. De halalere! Dacă pui întrebări, pac! la pușcărie! Cu organele care bagă listele alea negre în dube!

Când vor fi băgați în dube ăia care chiar merită? Țăstia, artizanii celei mai mari delapidări financiare din istoria țării? Începând cu indivizii ăia doi de cereau în 2020 achiziții libere fără să fie trași la răspundere? Amândoi ciraci ai lui Kill Gates, marele escroc care are omeseul nesănătății mondiale pe „persoană fizică”? Cei care au „salvat” oamenii de la starea normală a sănătății, cei care au cumpărat fier vechi pe o șapcă, ăla de ne explica ce conține vaccinul și toți nebunii care vroiau să între în lagăre, cei ce nu înțelegeau cum s-o salvezi pe bunica omorând-o?!

Țăstia toți de sunteți sclavii lui Kill Gates&Thieves, pe voi ăstia când vă rezolvă Kill?! Când nu o să mai aibă insecte și o să vă facă compost? Că

Am uitat: la psihopați nu există morală! Există doar funcții, putere și pușcărie! Mai ales pușcărie! Pentru că gândești, pui întrebări și ieși din turmă! Nu mai vrei să fii pion!

E singura cale spre libertate! Cu orice preț! Chiar și cu cel al vieții!

Se vorbește de așa zisa resetare de trei ani. Ca să înțelegem despre ce poate fi vorba, ne ducem la Dex. Și găsim următoarea definiție: „A instala unul sau mai multe programe într-un calculator”.

Calculatorul fiind omul, sau cum? Pentru că Harari ne explică cum omul poate fi hăcuit, mă gândesc că el, omul fiind un calculator, ar trebui să se șteargă niște programe, pentru a fi instalate altele noi. Cum se șterg programele alea de le vrea Harari șterse? De unde se șterg programele? Ce sunt programele în om și unde sunt localizate? În mod normal, nimeni nu are habar.

Se intuiește doar de către mizerabilii care-si spun oameni de știință! Țăstia de la Davos. În afară de Cel care a „instalat programele”, adică sufletul, nimeni nu a înțeles cum lucrează el. Lumea își dă cu părerea.

el cum e cu trauma. Cum ești tu anxios și trebuie să gasești vinovatul pentru trauma ta. Dacă nu-l găsești, te trimite la specialist să-ți vâre sub nas niște anxiolitice. Să fie sigur că nu mai ai nimic. Că nu o să mai simți durere, nu o să mai simți nimic, în general. Se șterg programe! Alea de te deranjează! Vestul e dependent de anxiolitice. E marea lor victorie. Legumele sunt mai ușor de fierț la aburi, de manipulat și de sclavizat. Stiu că mai există și psihologi cu suflete nevândute. Cei care nu te fac dependenți de ei și de sedințele lor! Care te ajută să privești viața în ochi și să pleci din nou pe Cale! Rari, dar sunt!

Ce te faci însă cu estul? Țăstia nu prea au de ce să ajungă acolo. Cu generațiile de după 2000 e ușor. Programele naturale le-au fost șterse cu „gândește liber”, „vrei o țară ca afară”, teorii de gen și sex. Au avut pe ce să le implementeze. Noua ideologie marxistă sau comunismul extrem. Generațiile sunt fără educație, fără principii, li s-a oferit totul pe tavă, „să aibă copilul ce nu am avut eu”! Țăstia e rezultatul! Placa de bază a fost prăjită! Trăiesc

într-un ecran. Atât! Poți să resetezi pe ea ce programe vrea Harari. Sindromul Stockholm e la putere! Cu cei de peste 40 de ani e mai greu. Au făcut școală, au înțeles că dacă nu dai piept cu viața, nu vei fi decât un ratat. Într-un cuvânt: au trăit!

Și mai au ceva: credința! Vestul a renunțat la credință de zeci de ani! Ei sunt motivaționali! Repetă de un milion de ori că vor fi milionari! Binenteles ca la final, tot ruși în fund se vor găsi! Si cu multe pilule pe noptieră! Motivaționali au luat locul lui Dumnezeu în plăcile lor de bază! Când El e aruncat din toate, totul e permis. Și vedem unde au ajuns! Dezastrul e total, societățile sunt praf, banul și puterea le-au luat mințile! O societate de dezaxați în marea lor majoritate. E suficient să mergi acolo, ca să le vezi comportamentul. Estul, adică ortodoxia, mai are o șansă! Credința! Smerenia și iubirea! Esticii în general știu că deasupra noastră a tuturor, El Este! Și mai știu că niciodată nu există coincidențe. Este doar modul în care Dumnezeu rămâne anonim în lucrarea Sa proniatoare. De aceea sper ca noi, alături de alții ca noi, să ne putem re-seta. Niciodată cum vor ăia de la DEavos! Doar cum vrea El! Sufletul nu este negociabil! Cine l-a vândut se vede! De trei ani e totul la suprafață! Îi vezi, îi știi, îi auzi și faptele lor demonstrează totul. Mare parte, au rămas însă drepti!

Nu au negociat nimic. Doar și-au asumat să plece cu el așa cum au venit. Resetarea ar trebui să pornească de aici! Pentru că niciodată nu e prea târziu să recunoaștem că am greșit și să ne întoarcem drept fii risipitori la El! Iubirea Lui ne va re-seta cum nu o poate face nimeni! Pentru că El Este Programatorul! Nici un om nu poate limpezi sufletul cum o face El! Nici un om nu poate ridica poverile cum o face El. Nici un om nu poate ierta cum iartă El!

Resetați-vă! În iubire, Adevăr și lertare! Nu e timpul pierdut! Am fost cu toții tâlhari de suflete! Dar să nu uităm că nu degeaba Raiul a fost deschis cu un tâlhar! Care s-a resetat în ultimele clipe de viață și a zis: „Pomenește-mă Doamne când vei veni întru împărăția Ta.”.

Nu mai hrăniți leșurile istoriei!...

Cezar Adonis
Mihalache

Să nu credeți că nu o să o meargă și mai de parte!... Să nu sperați că, afișându-se pe lângă cruce, drept „creștini”, nu o să le dărâme până la urmă pe cele ale ostașilor noștri! Că ar face asta în toate cimitirele noastre, nu doar la Valea Uzului! Pentru că nu au frică nici măcar de Dumnezeu, aici, pe meleagurile noastre... Poate la ei acasă, dar ce fel de „acasă” au ei însă?!, și nici acolo... Să nu credeți dară că nu o să strivească sub lamele excavatoarelor crucile soldaților români din Valea Uzului!... Să nu sperați că, numindu-se creștini, nu o să o facă!... Pentru că sunt urmașii aceluia ce sfârtecau cu baionetele pânțele mamelor noastre pentru a le scoate pruncii!... Sângele din sângele nostru!...

Dar noi pare că am uitat... Ori nu ne mai pasă... Și ne-am lepădat de însuși neamul strămoșesc, betegindu-ne respectul, memoria, demnitatea în înstrăinare... Că a trecut atâta vreme de pare că sângele mamelor și pruncilor de

atunci nu mai este și al nostru, acum, peste timp, nu?!... Doar că e același sânge: din pântecul Neamului Românesc! Iar cei ce ne strivesc Istoria și pe cei ce s-au jertfit pentru noi sunt urmașii scârbavnicilor

hortiști și grofi! Ei și-au schimbat doar lamele diavolicești, în loc de tăiș de baionetă voind a sfârteca, acolo, la locul de odihnă al străbunilor noștri, cu lamele excavatoarelor!... Și ne vor însângera în împământarea neapărată de noi și memorialul, ce ar trebui să fie, prin legământul nostru de sânge, de jertfă prin sânge de e nevoie, de neatins, dar zdrobind și oasele strămoșilor și ființa lor ființind și în neființă!

Și nu, să nu credeți că după ce vor fi spulberat, ca barbari ce încă sunt, și vor fi și o mie de ani de

acum înainte, de vor mai exista, nu ne vor răscoli și brazdele pentru a smulge ființa străbună de care vor să ne rupă! Căci nu va mai fi doar o încercare de înstrăinare, ci de sfârtecare! De lepădare de noi, inclusiv

prin mâinile trădătorilor ce ne conduc. Iar apoi ar fi în stare să-și aducă în cimitirele noastre morții lor... Morții lor din te miri ce întunecate colțuri de istorie, din pământuri unde doar copitele iepelor au călcat.

Niciodată însă, o decizie a vreunui tribunal nu va putea fi lamă de îndepărtare ori căuș din colții de oțel ai excavatoarelor pe pământurile noastre! Nimeni nu va putea hotărî că locul ființei de veșnicie a eroilor români nu mai este în cimitirele noastre! Nimeni nu va putea impune ca o cruce, o troiță, ori

un simbol funerare de închinare, să nu își mai găsească loc în acele cimitire. Acolo, aici, pretutindeni, cât de întins este pământul românesc, el va fi de drept locul străbunilor. Măcar al lor, dacă noi nu știm a spune, pentru noi, contemporanii: „Destul! Până aici!”.

Și chiar dacă, poate, sub unele cruci pe care vor să le arunce din cimitirul de la Valea Uzului, nu se găsește un mormânt în sine, cimitirul este el osuar înzidit întru' odihna timpului pentru ostașii noștri. Și în fiecă petic al lui ființează, sfințindu-ne pe noi, ei, străbunii! Nu doar prin oasele lor, ci prin ființa din neființă.

Și nu, nu trebuie să căutăm a vedea dovezi ale ființei lor prin neființă! Nu trebuie să arătăm nimănui că acolo sunt îngropați și soldații noștri! Pentru că este pământul țării! Este osuarul nostru din țărini de sacrificii! Iar de este nevoie, trebuie să mergem dincolo de nesupunerea civică! Pentru că, vorbind despre meleagurile noastre, despre istorie, despre eroi, demnitate și respect, nu va fi nicicând vorba de nesupunere, ci de dreptul de conștiință

de a ne apăra!

Cimitirul de la Valea Uzului este, înainte de orice, o Necropolă a Neamului Românesc. Apoi, cimitir internațional. Și unul în care odihnesc, dar cum odihnesc oare văzând ce fac urmașii lor?, și acei soldați unguri. Dar niciodată n-a fost pământ maghiar, adăpostind soldați români! Este necropola pe care Ministerul Apărării trebuie să o ia grabnic sub armia sa! Să nu-i mai lase pe acești veșnici barbari să-și facă de cap. Pentru că nu este pământul lor nici măcar prin frântura unui rătăcit grăunțe de nisip de pustă.

Și nu! Nu trebuie să mai răbdăm! Să privim în ochi timpul dreptății și al îndreptării! Să ne privim în ochi! Să nu mai lăsăm a suna în dungă, a înstrăinare, a trădare și vânzare, clopotele Neamului Românesc! Căci, prin fiecare sfânt odor de pământ lăsat buruienilor otrăvitoare ce se hrănesc din leșuri de fantasma ale istoriei, ne vom îndepărta de noi... De noi, de strămoșii noștri, de ființa noastră...

Jos botnița de pe Libertate!

Mihai
Tîrnoveanu

Dacă va trece „legea protestelor” făcută de primul-ministru și ministrul de interne, acesta este primul român care va intra la pușcărie: Luis Bratu. Vor mai urma mulți dintre noi, cei care nu ne putem „ține gura”. Așadar PNL inițiază cel mai anti-liberal proiect de lege făcut după modelul comunist care prevede direct (dispare amenda) închisoare de la 2 la 7 ani dacă se aduc în public atingeri grave la adresa demnității altor persoane. Cu alte cuvinte dacă la un protest se strigă Jos trădătorul X sau Jos ticălosul, ordinarul, prădătorul, dictatorul etc Y, se poate lesne considera că am adus o atingere gravă demnității respectivului demnitar și mergem frumos după protest la pușcărie.

Textul proiectului de lege sună așa, îl descifram lesne apoi: „Fapta persoanei care, în public, prin violente comise împotriva persoanelor sau bunurilor ORI prin amenințări SAU atingeri grave aduse demnității persoanelor, tulbură ordinea și liniștea

publică se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani”.

Dacă fapta e săvârșită de două sau mai multe persoane împreună pedeapsa e de la doi la șapteani. Noutatea nu este sancționarea violentelor, orice violență putând fi aspru sancționată și până acum.

Noutatea constă în faptul că nu vei mai avea voie să te exprimi într-un mod extrem de critic nici față de politicieni (putere-opozitie) și nici față de alți reprezentanți ai statului din diferite structuri, cum ar fi de exemplu Arafat sau Isărescu care, teoretic nu sunt politicieni. Dacă zici că unii sunt agenți ai unor interese străine din Vest sau din Est, așa-i că le lezezi grav demnitatea? Asa este, conform proiectului de lege! Dacă zici că au fost cu toții, cei de la putere din ultimii 33 de ani niște trădători ordinari pentru că au vândut bogățiile țării străinilor, așa-i ca intri la închisoare? Așa este, pentru că le-ai lezat grav demnitatea! Demnitatea? Pot eu să mă apar în fața unui judecător și să-i spun că acești indivizi de fapt nu au demnitate și nu am avut ce să lezez? Cam greu.

Dar când ei au dat liber la vânzarea pământului către străini cum a fost? Când ei au distrus prin privatizări de un leu găurit fabrici și uzine cum a fost? Când au dat petrolul și gazul pe degeaba cum a fost? Când ne-au scos din manuale Voievozii și ne-au interzis Sfinții și Martirii cum a fost? Când ne îndocctrinează copiii în școli cu „educație” sexuală cum este? Cum este când grofii din Ungaria și cei din Austria ne rad pădurile și le duc fără Schengen dincolo? Cum este cu Harghita, Covasna, Mureș, Satu-Mare și în general cu suveranitatea Ungariei în România?

Dar cum stăm cu factorii waxxinarii și ai certificatului verde? Sunt toți acești ticăloși bine? Da, sunt bine și nici măcar nu avem voie să-i „înjurăm” când ei au pus la pământ o țară întregă și si-au bătut joc de noi în asemenea hal? Nu, nu vor să fie „atinși” de nici măcar o pană, să nu le fie tulburată „liniștea” publică!

Retrospectiv privind cam toți cei care am vorbit de la diferite tribune de-a lungul timpului, inclusiv în perioada plandemiei, dar nu numai, căci au fost puzderie

de manifestații și înainte, am fi fost sub incidența acestei legi care urmează a fi trecută prin parlament.

Dar de ce „săracii” politicieni, mai ales cei de la putere, nu pot protejați printr-o lege aspră de injurii? Pentru că aceștia conduc sau vor să conducă (cum e cazul opoziției) statul, adică destinele unor zeci de milioane de oameni. Asa cum spunea Mihai Eminescu, „Greșelile politicianului sunt crime, căci în urma lor suferă milioane de oameni nevinovați, se împiedică dezvoltarea unei țări întregi și se împiedică pentru zeci de ani viitorul ei”.

De aceea poporul și fiecare cetățean în parte are voie chiar și să-l înjure pe politician. Când intri în politică trebuie să-ți asumi și acest lucru și nu să-l bagi în pușcărie pe cel care te „fluieră”. Valabil și pentru opoziție, căci adeseori am auzit o senatoare care-i amenință cu dosare penale pe oamenii simpli care în diversele ei deplasări prin țară au „lezat-o”, spunând că ea este demnitar al statului român și nu poate fi jignită! Păi dacă din opoziție spune asta, dacă ajunge la putere ce face? Mărește pedeapsa

la zece ani?

Chiar legislația internațională a drepturilor omului specifica foarte clar dreptul persoanelor de a aduce cele mai dure critici politicianilor, făcându-se o diferență clară între ei și „oamenii de rând” în acest sens. Adică dacă eu îl fac trădător în public pe un cetățean simplu, se poate vorbi în principiu de calomnie, dar același lucru NU este valabil dacă mă adresez astfel unui politician sau unui alt demnitar al statului, pentru că asta este opinia mea față de politica pe care o desfășoară el, opinie pe care mi-o manifest conform dreptului meu la liberă exprimare în privința celor care conduc sau vor să conducă rânduirea țării mele.

În mare cam despre asta este vorba cu acest proiect de lege împotriva căruia trebuie să luăm o atitudine cât mai fermă, altfel cu greu, vom mai putea lua orice fel de atitudine pe orice fel de subiect.